

BIBLIOTHECA
UNIVERSITATIS
CRACOVENSIS

39070

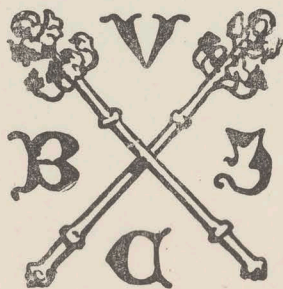
Mag. St. Dr.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0002153

39070

I

QUESTIONS

1. What is the difference between a...

2. How does the process of...

3. What are the main factors...

4. In what way does the...

5. How is the system...

6. What is the role of...

7. How does the structure...

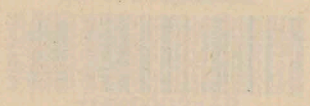
8. What are the advantages...

9. How is the data...

10. What is the significance...

11. How does the process...

12. What are the implications...

33670

1

QVÆSTIO
THEOLOGICA.
DE FORMALI
CAUSA IUSTIFICA-
TIONIS.

Ex I. 2. Quæst. 113.

Febr. 27/49.

Pro loco inter Doctores S. Th. in Academia Cracou.
obtinendo,

M.
M. ALBERTO BOROVIŌ,
in Vrbe Alma S. Th. Doctore, S. Floriani
Canonico,

AD DISPVTANDVM PVBLICE
proposita.

In Lectorio DD. Theologorum, Anno Domini,
M. DC. XXVIII. Mensis Septembris, Die 13
Horis antemeridianis & pomeridianis.

CRACOVIAE,
In Officina Francisci Cæsarij, Anno D. 1628.

J N S T E M M A.

Illustrissimi ac Reuerendissimi Domini D.

M.

S.

E.

C.

D.

S.

A.

C.

C.

Cœlesti famulatu ensem quòd Cynthia obiuit;
 Flammantiq; latus strinxit vtrumq; face:
 Consilij ardua vis, cælo contermina & ipsi:
 Magnanimum ac robur Præsulis exprimitur.
 Quanta putas domus hæc terris, cui candida cælo
 Direptum præfert Cynthia auita decus!

39070 I

Q V Æ S T I O.

V Gratia, per modum habitus,
· sola & vnica causa formalis
iustificationis, remissionis, & ex-
pulsionis peccatorum, ita sit ne-
cessaria: vt per nullam aliam ex-
trinsecam gratiam non modo per
ordinariam, sed ne absolutam qui-
dem potentiam, Deus nos acce-
ptet, ad amicitiam suam, neque
ad beatitudinem æternam, sine
eiusem gratiæ infusione

nec ne,

CONCLUSIO I.

Gratia habitualis, est vnica & sola
causa formalis iustificationis,
& remissionis peccatorum.

COROLLARIA.

1. Ergo sola gratia habitualis nos formaliter
constituit iustos & sanctos, sine nouo favore aut
aliquo nouo superaddito dono, iam gratie
infusa.
2. Preter actum diuinae voluntatis & Christi sa-
tisfactionem, requiritur gratia habitualis, ad
remissionem peccati, tanquam terminus & ef-
fectus diuinae voluntatis.
3. Peccatum per solam dilectionem, & odium
peccati, siue contritionem, non potest tolli sine
gratia habituali, à qua vterq; actus hic prescin-
di potest.
4. Cum Patres, vel scriptura Sacra tribuit cha-
ritati, vel contritioni, remissionem peccatorum,
hoc intelligendum est dispositiue non formaliter.
5. Dum

5. *Dum meritis Christi tribuitur remissio peccatorum, in genere meritorie cause, semper intelligendum est non de formali.*

CONCLUSIO II.

Gratia per modum habitus non effectiue, sed formaliter, Physicè, expellit peccatum habituale.

COROLLARIA.

1. *Ergo gratia habitualis tantam habet repugnantiam cum peccato, ut per nullam potentiam possint esse simul in uno subiecto.*
2. *Gratia talem facit immutationem in peccatore, ut suapte natura sit opposita omninò macule, nullo extrinseco opus habens ut eam deleat.*
3. *Potest commodè defendi, contra plurimos, in peccato & gratia habituali, omnia genera oppositorum concurrere, contrarietatis, priuationis, relationis & contradictionis.*
4. *Gratia & peccatum respectu hominis lapsi ita esse immediate opposita ut nullus unquam ca.*

reat gratia habituali, nisi habeat peccatum mortale & è contra.

5. Non potest infundi qualitas gratie habitualis, vel etiam conseruari in eo, qui est in peccato mortali.

CONCLUSIO III.

Hæc formalis causa iustificationis ita est necessaria, ad expulsionem peccati, vt sine illa non possit tolli id, in quo formaliter consistit peccatum.

COROLLARIA.

1. Ergo expulsio peccati, & remissio, ita sunt effectus formales gratie habitualis, vt non modò in statu nature lapsæ, sed nec in puris naturalibus, sine illa peccatum expelli & remitti possit.
2. Formales effectus oppositi, non possunt tolli, vel poni, sine formis oppositis, vt patet in tenebris & luce, in visu & cecitate.

3. Ita

3. *Ista necessaria gratia per modum habitus, ut non ad supplendum quasi desit aliquid meritis Christi, sed ad meritorum Christi applicationem, ut terminus & effectus diuinae voluntatis, respicientis ad Christi satisfactionem, & condonantis nobis peccata.*
4. *Gratia Dei non eget nouo favore Dei extrinsecus ad id ut constituat nos formaliter iustos & repellat peccatum.*
5. *Quamuis peccatum sit quid morale, potest tamen tolli per aliquid Physicum & in rei veritate tollitur.*

C O N C L U S I O . I V .

Nulla potentia etiam absoluta diuina potest remitti, & expelli peccatum sine infusione gratiae habitualis.

C O R O L L A R I A .

1. *Implicat contradictionem, conuersionem &*
auer-

auersionem, respectu eiusdem finis aut obiecti,
esse simul in eodem subiecto, idem subiectum
simul esse auersum & conuersum.

2. Ita requiritur ad expulsionem peccati, mu-
tatio Physica subiecti, non tantum per actum,
qui inchoare eundem potest, sed per habitum,
ut nullo modo sufficiat condonatio, acceptatio,
liberalitas, & remissio, facta etiam à Deo qui
ius habet ne violetur lex.

3. Licet Deus per suam potentiam posset aufer-
re habitum infusum gratie, & hominem re-
linquere sine peccato, & gratia, tamen nullo
modo facere posse, ut re ipsa auferat pecca-
tum, sine gratia, ideoq; neq; sine mutatione
Physica peccatoris,

4. Commune axioma Theologorum, quidquid
Deus interuentu cause facit, se ipso facere po-
test, non de causis in genere formali intelli-
gitur, neque enim facere potest album parie-
tem sine albedine, sed de causis efficientibus
excipiendo semper actus vitales.

5. Etiam

9. *Etiā de potentia Dei absoluta, sola Dei voluntate, aut sola Dei acceptatione, & favore, absq; intrinseca mutatione peccatoris, peccatum nullo modo deleri potest.*

CONCLUSIO V.

Homo per infusionem gratiæ, restituitur conversioni ad finem suum supernaturalem, acceptaturque ad amicitiam Dei, ad beatitudinem æternam siue bona supernaturalia.

COROLLARIA.

1. *Ergo peccatum sua natura odibile, seu dignum odio Dei, impedit amicitiam & benevolentiam Dei, proptereaq; ad acceptationem ad beatitudinem æternam.*
2. *Repugnat gratiam non dare suo subiecto, & esse simpliciter & absolutè gratum Deo,*
ES

Et acceptum ad amicitiam Dei, Et ad suam
beatitudinem quoniam hic est primarius non
secundarius effectus gratiae.

3. Deum non posse peccatum remittere sine il-
la Physica qualitatis gratiaeque infusione.
4. Quando ad gratiae infusionem peccatum re-
mittitur, id fieri vi infusionis, vel qualitatis
infuse non vero solius condonationis beneficio.
5. Per nullos actus homo potest reddi amicus
Dei, Et dilectus Deo amore amicitiae bono-
rumque omnium supernaturalium particeps fieri
sine infusione gratiae.

